

Panium – numero yhdeksäntoista

Suuret: Antiokhos, Konstantinus ja viimeinen presidentti

Jeff Pippenger

2026-03-01

Avain Danielin kirjan yhdennentoista luvun jakeiden kymmenestä kuuteentoista oikeaan jakamiseen löytyy niistä perustavista profeetallisista sovelluksista, joita käytettiin yli kolmekymmentä vuotta sitten, vuonna 1996, jolloin Ajan loppu -lehti julkaistiin. Kolmekymmentä vuotta myöhemmin Herra on paljastanut, että toinen profeetallinen sanoma on määrä formalisoida samalla tavoin kuin milleriläinen sanoma formalisoitiin vuonna 1831. Näiden kolmenkymmenen vuoden omega-historiassa formalisoitava sanoma esitetään aiemman islamia koskevan sanoman oikaisuna, jota Josiah Litch edusti, sekä myös suljetun oven oikaistuna sanomana, jota Samuel Snow edusti ja joka on kymmenen neitsyen vertauksen symboli. Islamia koskeva sanoma, johon liittyy varoitus koetusajan ovien asteittaisesta sulkeutumisesta Kristuksen päättäessä tuomiotyönsä, tullaan julistamaan. Sanoma on kaksiosainen; sillä on sisäinen ja ulkoinen linja, jotka puolestaan edustavat kolmivaiheisen koetusprosessin kahta ensimmäistä askelta, joka tapahtuu aina, kun profetia avataan sineteistään, kuten tapahtui Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen kohdalla 31. joulukuuta 2023.

Aikakauden lopun aikakauslehti sisältää peruskatsauksen Amerikan tulevaisuuteen, sellaisena kuin se esitetään Danielin kirjan yhdennentoista luvun kuudessa viimeisessä jakeessa, jotka avattiin aikakauden lopun aikana vuonna 1989. Aikakauslehti on ollut julkisessa tiedossa kolmenkymmenen vuoden ajan, eikä kukaan nähnyt, että sen pääteemoihin kuului uskonnollinen taistelu kommunismin ja katolilaisuuden vaikutuksen alaisten kirkkojen välillä, erityisesti Ukrainassa. Tämä uskonnollinen taistelu vuodesta 1989 alkaen selittää Putinin uskonnollisen perikadon asiayhteyden, sellaisena kuin sitä edustavat Ptolemaios ja Ussia siinä kapinassa, jonka he molemmat ilmaisivat Jerusalemin temppelissä. Jerusalemin temppeli oli Ussian temppeli, ei Ptolemaioksen temppeli. Sekä Putin että Zelenskyi häpäisevät samaa temppeliä kahdella eri tavalla: toinen egyptiläisenä ja toinen juutalaisena.

Vuonna 1989 etelän kuningasta vastaan kamppaillut kirkko oli katolinen kirkko. Ja miksipä ei? Ranskan ateismi aiheutti pohjoisen kuninkaalle kuolinhaavan vuonna 1798, joten miksi paavius ei kostaisi ateismin pitkällistä katolisen kirkon vainoa, erityisesti Ukrainassa? Vielä merkittävämpää on se, että tämä selvä todistus Ukrainasta tuli vuonna 1996 julkaistusta teoksesta, joka lainasi maallisia historioitsijoita vuoden 1989 historiasta. Nyt kun Herra avaa jakeen neljänkymmenen kätkeytyä historiaa, Hän on osoittanut kahden ortodoksisen kirkon väliseen kamppailuun tarjotakseen Raafian taistelun ja sen seurausten profeetallisen ja historiallisen asiayhteyden, ja Hän oli jo sisällyttänyt tarvittavat näkemykset The Time of the End -lehteen, joka julkaistiin kolmekymmentä vuotta sitten.

Napoleonin tuho vastaa Leninin, Stalinin ja Neuvostoliiton järjestelmän asteittaista tuhoa. Kun profeetallinen etelän valtakunta siirsi pääkaupunkinsa Venäjälle, vuonna 1917 tapahtui kaksi

suurta vallankumousta. Ensimmäinen on se, mitä kutsutaan Venäjän vallankumoukseksi, jolloin tsaari syöstiin vallasta, ja sitten samana vuonna seurasi bolševikkivallankumous, joka johti vuosien 1917–1922 sisällissotaan. Vuonna 1922 Neuvostoliitto muodostettiin.

Venäjän alku hengellisenä etelän kuninkaana merkitsi kaksivaiheista vallankumousta, joka johti sisällissotaan ja sen jälkeen maaliiton muodostumiseen. Myös Neuvostoliiton romahdus tapahtui kaksivaiheisesti: se alkoi Berliinin muurin murtamisella 9. marraskuuta 1989, mikä johti sitten Neuvostoliiton hajoamiseen 31. joulukuuta 1991. Venäjän viimeisenä hallitsijana, etelän kuninkaana, Vladimir Putin oli esikuvallisesti ennakoitu ensimmäisessä Venäjän hallitsijassa — Vladimir Leninissä.

Vladimir merkitsee ”suurta johtajaa” ja Putin merkitsee ”tietä”. Lenin merkitsee ”suurta jokea”, mutta Vladimir Lenin valitsi nimen Lenin salatakseen oikean nimensä, joka oli Vladimir Iljitš Uljanov. Iljitš merkitsee ”Eliaa poikaa”, ja Uljanov merkitsee ”nuorekasta Eliaa poikaa”.

Venäjän suuri johtaja sillä historian kulun polulla, jota vuonna 217 eKr. käyty Raphian taistelu edustaa, oli esikuvallisesti kuvattu Venäjän ensimmäisessä johtajassa, joka Vladimir Lenininä oli suuren virran suuri johtaja, mutta joka kätki nimensä. Nimi on luonteen vertauskuva, ja se, että Vladimir kätki kaksi nimeään, kuvaa luonnetta, joka valitsi poliittisen ajattelun suuren virran sellaisen luonteen sijasta, jota Elia edustaa ja jonka merkitys on ”Jumala on Jehova”. Ateismin juuri on Jumalan kieltäminen, ja ateismi on etelän kuninkaan ensisijainen tunnuspiirre. Leninin toinen ja kolmas etunimi korostavat Eliaa ja hänen poikaansa, ja Venäjän loppua etelän kuninkaana edustaa Ptolemaios IV, joka saavutti voiton Raphian taistelussa, mutta kun Antiokhos palasi vuonna 200 eKr. Paniumin taistelussa, hallitsi silloin Ptolemaioksen viisivuotias poika. Leninin kaksi alkuperäistä nimeä viittaavat Eliaan ja hänen poikaansa sekä vastaavat Ptolemaiosta ja hänen poikaansa. Elia ja sanoma hänen lapsilleen esiintyvät viimeisinä päivinä, juuri ennen ”Herran suurta ja peljättävää päivää”; siihen ajankohtaan sijoittuvat myös Raphian ja Paniumin taistelut.

Katso, minä lähetän teille profeetta Eliaa ennen kuin tulee Herran suuri ja peljättävä päivä. Ja hän on kääntävä isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata kirouksella. Malakia 4:5, 6.

Ussian ja Ptolemaioksen todistus yhtyy Danielin yhdentoista luvun yhdennessätoista jakeessa, ja Ussia eli yksitoista vuotta kapinansa ja spitaalinsa jälkeen; kun taas Ptolemaios hallitsi yhteensä seitsemäntoista vuotta, mikä on sama vuosien lukumäärä kuin yhdennessätoista jakeessa ja viidennessätoista jakeessa kuvattujen taistelujen välillä. Se 250 vuoden profetia, joka alkoi vuonna 457 eKr., päättyi vuonna 207 eKr. noiden kahden taistelun välissä; kymmenen vuotta Raphian jälkeen ja seitsemän ennen Paniumia. Ptolemaios IV:n hallituskausi alkoi vuonna 221 eKr., ja hän kuoli vuonna 204 eKr., joten Ptolemaioksen seitsemäntoista vuotta eivät ole sama ajallinen linja kuin ne seitsemäntoista vuotta, jotka ulottuvat Raphiasta Paniumiin. Eivätkä ne myöskään ole samat seitsemäntoista vuotta, joita edustaa sen 250 vuoden profetian päätös, joka alkaa Nerosta vuonna 64 ja päättyy vuoteen 313. Vuodesta 313 ensimmäiseen sunnuntailakiin vuonna 321 on kahdeksan vuotta, ja yhdeksän vuotta myöhemmin, vuonna 330, Konstantinus jakoi valtakunnan itään ja länteen.

Hyvin lähitulevaisuudessa Putin ja Venäjä kukistavat Ukrainan, ja Ptolemaioksen ja Ussian jalanjäljet alkavat toistua jakeen kaksitoista kuvaamassa historiassa. Kaksi raamatullista todistajaa sijoittavat Putinin lopullisen kriisin kirkon ja valtion väliseen kriisiin. Heidän kapinansa ilmeni Jerusalemin temppelissä, mikä osoittaa Ussian temppelin ja uskonnon profeettallisen viittauksen kohteeksi.

Zelenskyi, jonka nimi merkitsee ”vihreää”, on Euroopan unionin ja Yhdistyneiden kansakuntien globalististen byrokraattien nukke; heidän globalistista ohjelmaansa edustaa osuvasti vihreä poliittinen liike, joka palvoo Äiti Maata. On sopivaa, että Zelenskyi oli näyttelijä, sillä hän on selvästi muiden voimien sijaistoimija, ja hänen nimensä merkitys ”vihreä” yksilöi sen poliittisen filosofian, joka ohjaa hänen liikkeitään ihmiskunnan historian shakkilaudalla. Sakkimatti on aivan nurkan takana Zelenskyille.

Tässä viimeisessä historiassa Ussian ja Ptolemaioksen kapina esitetään jälleen, mutta Ptolemaios (Putin) kuoli neljä vuotta ennen Panionin taistelua, ja etelän kuninkaan viimeistä hallitsijaa edustaa viisivuotias lapsi, jota käsittelee joukko turmeltuneita ja kyvyttömiä sijaishallitsijoita.

Ptolemaios V oli vain noin 5–6-vuotias noustessaan valtaistuimelle vuonna 204 eKr. (isänsä salaperäisen kuoleman jälkeen), ja Ptolemaiosten valtakunta halvaantui hänen hallitus kautensa aikana epäpätevien tai turmeltuneiden sijaishallitusten sarjan vuoksi. Ensimmäinen sijaishallitus toimi vuosina 204–202 eKr., sen jälkeen kun Ptolemaios IV:n kuolema oli salattu ja hänen äitinsä Arsinoe III murhattu. Hovisuosikit Sosibios, Ptolemaios IV:n pitkäaikainen ministeri, ja Agathokles, Ptolemaios IV:n rakastajattaren Agathokleian veli, julistautuivat sijaishallitsijoiksi. He väärensivät tai esittivät testamentin, joka teki heistä holhoojia, asettivat nuoren kuninkaan Agathokleian ja tämän suvun huostaan ja puhdistivat mahdolliset kilpailijat. Sosibios hoiti suuren osan varhaisesta hallinnosta.

Muutos tapahtui noin vuonna 202 eKr., kun Agathokleesta tuli hallitseva sijaishallitsija, mutta häntä vihattiin laajalti irstailun ja huonon hallinnon vuoksi. Aleksandriassa tapahtunut kansannousu johti siihen, että väkijoukko lynkkasi hänet raa’asti, poikakuningaan nimellisesti hyväksyessä teon. Seuraavat sijaishallitsijat olivat Pelusionin käskynhaltija Tlepolemos ja sitten Aristomenes. Panionin taistelun aikaan vuonna 200 eKr. valtakunta oli tämän vaihtuvan sijaishallitsijoiden ja hovineuvonantajien sarjan alaisuudessa.

Paniumin taistelussa ptolemaiolaisten joukkoja johti kentällä Aitoliasta kotoisin ollut kenraali Skopas, sijaishallinnon alaisuudessa nimitetty palkkasoturipäällikkö, ei Ptolemaios V itse. Nuorella kuninkaalla ei ollut todellista määräysvaltaa — päätökset, sotilaallinen strategia ja valtakunnan yleinen heikkous johtuivat sijaishallitsijoiden lamaannuksesta, sisäisistä kapinoista (kuten egyptiläisten alkuperäisasukkaiden kansannousuista) ja hovijuonittelusta. Tämä epävakaus antoi Antiokhos III Suurelle mahdollisuuden lyödä Skopas ratkaisevasti Paniumissa ja vallata Koilesyyrian, Juudea siihen luettuna, pysyvästi pois ptolemaiolaisten hallinnasta.

Historioitsijat pohtivat sen todennäköisyyttä, että Ptolemaios IV:n kuolema johtui myrkytyksestä; tämä kuuluu myös siihen historialliseen spekulatioon, joka koskee Vladimir Leniniä, Josif Stalinia sekä etelän kuningatarta, Kleopatraa. Putin saavuttaa voiton Ukrainan sodassa, mutta sitten

hänen perikatonsa alkaa hänen halustaan toteuttaa se hallitseva suhde, joka Neuvostoliitolla aiemmin oli Ukrainan kirkkoon ja jonka poistaminen vuonna 1989 oli vertauskuva pohjoisen kuninkaan voitosta etelän kuninkaasta.

Ukraina on itäslaavilaisen ortodoksisuuden kehto. Vladimir Suuren kaste tapahtui vuonna 988 Kiovassa. Myöhemmin Moskova omaksui itselleen arvonimen ”kolmas Rooma” Konstantinopolin kukistuttua ja asetti siten itsensä kaikkien venäläisten maiden oikeutetuksi perilliseksi ja hengelliseksi suojelijaksi, mukaan lukien Ukraina ”kanonisena alueenaan”.

Moskovan patriarkaatti on aina nähnyt Ukrainan hengellisesti erottamattomana Venäjältä tunnuslauseen ”Yksi kansa, yksi usko” mukaisesti; tätä ilmausta Putin itsekin on toistuvasti käyttänyt. Ukraina, etenkin vuodesta 2014/2022 lähtien, näkee yhä enemmän Moskovan valvonnan kolonialistisena ja imperialistisena herruutena eikä todellisena hengellisenä äitiytensä.

Helmikuuhun 2026 mennessä on olemassa kaksi keskenään kilpailevaa ortodoksista rakennetta. Toinen niistä on Ukrainan ortodoksinen kirkko, joka on vuodesta 2019 lähtien ollut itsenäinen Konstantinopolin ekumeenisesta patriarkasta Bartolomeoksesta. Kiovassa Ukrainan ortodoksista kirkkoa pidetään aidosti kansallisena kirkkona.

Lukija varokoon: Ukrainan ortodoksinen kirkko on eri kirkko kuin Ukrainan ortodoksinen kirkko. Ukrainan ortodoksinen kirkko on yhteydessä Venäjän ortodoksiseen kirkkoon, ja tästä syystä Zelenskyi on hyökännyt sitä vastaan. Vatikaani vastustaa Zelenskyin jo käynnissä olevia hyökkäyksiä, mutta jakeen kaksitoista Putinin kapina seuraa hänen voittoaan Rafiassa ja on vielä tulevaisuudessa.

Ukrainan ortodoksinen kirkko oli historiallisesti yhteydessä Moskovan kirkkokuntaan. Vuoden 2022 hyökkäyksen jälkimainingeissa Ukrainan ortodoksinen kirkko julisti täyden autonomian toukokuussa 2022, mutta Ukrainan valtiolliset tutkimukset (DESS) ovat toistuvasti väittäneet sen pysyvän kanonisesti ja oikeudellisesti sidoksissa Moskovaan. Ukraina sääti elokuussa 2024 lain (jonka Zelenskyi allekirjoitti), joka kieltää minkä tahansa Venäjän ortodoksiseen kirkkoon sidoksissa olevan uskonnollisen yhteisön (”aggressorivaltio”). Ukrainan ortodoksinen kirkko on määrätty katkaisemaan siteensä täydellisesti tai kohtaamaan tuomioistuimen määräämän Kiovan metropolin lakkauttamisen. Vuoden 2025 lopun ja vuoden 2026 alun tilanteessa on meneillään jatkuvia ratsioita, seurakuntien siirtoja Ukrainan ortodoksiseen kirkkoon (yli 1 300 vuodesta 2022 lähtien), oikeustapauksia sekä YK:n asiantuntijoiden varoituksia Ukrainan ortodoksiseen kirkkoon liittyvistä uskonnonvapaushuolista.

Vatikaani on julkisesti vastustanut Ukrainan ortodoksisen kirkon minkäänlaista pakotettua lakkauttamista. Venäjä ja Putin esittävät tämän suoranaisena kanonisen ortodoksisuuden vainona ja ovat tehneet ”venäläisten ortodoksisten kirkkojen” suojelusta nimenomaisen vaatimuksen kaikissa rauhanneuvotteluissa. Venäläinen propaganda liittää johdonmukaisesti Ukrainan ortodoksisen kirkon ja Ukrainan valtion siihen kohdistamat hyökkäykset ”natsismiin” sekä osaksi heidän ”denatsifikaatio”-perusteluun.

Putin tulee röyhkeästi ”astumaan temppeliin” ja vaatimaan itselleen täyttä hengellistä herruutta Ukrainan ortodoksisuudesta pyrkien alistamaan koko Ukrainan kirkkorakenteen uudelleen

Moskovan alaisuuteen sekä vaatien tunnustusta Venäjän ortodoksisen maailman oikeutettuna hengellisenä päänä.

Tämä on täsmällinen rinnastus siihen, että Ptolemaios astui kaikkeinpyhimpään, samalla kun Ussia on Zelenskyi, joka pyrkii polttamaan suitsuketta. Ptolemaioksen kapina tapahtui kaikkeinpyhimmässä ja Ussian pyhässä paikassa. Etelän kuningas, ”rajalinjan” voitosta huumaantuneena, natsismin sijaistoimivallan päättäen ja sitten tunkeutuen siihen paikkaan, joka kuuluu yksin uskonnon valtapiiriin. Silloin tulee äkillinen kaitselmuksellinen nöyryytys, ja Putin katoaa näyttämöltä (niin kuin Ptolemaios IV kuoli vuonna 204 eKr.). Heikkojen seuraajien vaiheen aiheuttaman valtatyhjiön jälkeen pohjoisen kuningas palaa suuremmalla voimalla ja voittaa jakeen 15 nykyajan Paniumin taistelussa.

Seitsemäntoista

Seitsemäntoista vuotta esiintyy historiassa kolme kertaa siinä kohdassa, jossa Raphian ja Paniumin taistelut sulautuvat yhteen, rivi rivin päälle. Ne seitsemäntoista vuotta, jotka ulottuvat Milanon ediktistä, jolloin valtakunnan itäinen ja läntinen valtaistuini liitettiin yhteen avioliiton kautta, siihen saakka, kun valtakunta vuonna 330 jaettiin ja erotettiin. Ne seitsemäntoista vuotta, niiden alku ja loppu, ovat kahden muun toisiinsa liittyvän profeetallisen ajanjakson tienviittoja. Neron vuodesta 64 alkaen merkitään vainon ajanjakso, joka päättyi Konstantinus Suuren historian vaiheessa. Siirtymä Neron vainon ajanjaksosta Konstantinuksen edustamaan kompromissiin yksilöi siirtymän Smyrnan seurakunnasta Pergamon seurakuntaan. Vuosi 313 ja Milanon edikti osoittavat Smyrnan seurakunnan loppua, ja seitsemäntoistavuotuisen ajanjakson päätepiste on vuosi 330, joka oli Daniel 11:24:n kolmensadankuudenkymmenen vuoden profetian täyttymys.

Hän tunkeutuu rauhallisesti maakunnan lihavimpiinkin paikkoihin ja tekee sellaista, mitä eivät hänen isänsä eivätkä hänen isiensä isät ole tehneet; hän jakaa heidän keskuuteensa saalista, ryöstöä ja rikkautta; niin, hän hautoo hankkeitaan linnoituksia vastaan, mutta vain ajaksi.
Daniel 11:24.

Ne seitsemäntoista vuotta vuodesta 313 ja Milanon ediktistä alkavat yhden profetian täyttymyksestä ja päättyvät toisen profetian täyttymykseen. Ensimmäinen profeetallinen täyttymys, joka merkitsee alkua, osoittaa siirtymän Smyrnan seurakunnasta Pergamon seurakuntaan, ja se profetia, joka merkitsee näiden seitsemäntoista vuoden loppua, osoittaa Rooman jakautumisen itäiseen ja läntiseen Roomaan. Nämä seitsemäntoista vuotta määrittävät profeetallisen historian perusteella, eivät minkään erityisen seitsemäntoista vuotta koskevan julistuksen perusteella. Toisen seurakunnan erottumisen kolmannesta seurakunnasta alkuvaihe asetui samalle linjalle valtakunnan jakautumisen kanssa itään ja länteen 360 vuoden aikaprofetian täyttymyksessä. Nämä kaksi profetiaa vahvistavat seitsemäntoista vuoden ajanjakson, ja ne on vahvistettava lailliseksi profeetalliseksi ajanjaksoksi kahden tai kolmen todistajan perusteella, jos seitsemäntoista on pätevä profeetallinen vertauskuva.

Nuo todistajat ovat olemassa toisessa 250 vuoden ajanjaksossa, joka alkoi vuonna 457 eKr. Tuona ajankohtana alkoi Danielin 8:14:n 2 300 vuoden profetia. Vuosi 457 eKr. on profeetallinen lähtökohta ja vakiintunut profeetallinen merkkipaalu. Kun tästä ulotetaan 250 vuotta

tulevaisuuteen, päädytään vuoteen 207 eKr., joka sijoittuu Raphian ja Paniumin taistelujen väliseen historiaan. Raphian ja Paniumin taisteluja ei voida erottaa toisistaan, sillä molemmat liittyvät Antiokhos Suuren käymiin sotiin. Raphian taistelusta vuonna 217 eKr. Paniumin taisteluun vuonna 200 eKr. on seitsemätoista vuotta. 2 300 vuoden profetia osoittaa aikakauden vaihtumisen alussa, jolloin kolmas säädös palautti Juudan kansallisen suvereniteetin, ja sitten lopussa tapahtui aikakauden vaihtuminen, kun Kristus siirtyi pyhästä kaikkeinpyhimpään. Vuosi 207 eKr. edustaa Juudeaan kohdistuneen egyptiläisen hallinnan aikakauden vaihtumista seleukidien hallintokauteen ihanan maan yli. Seleukidien hallinnan aikakausi ihanan maan yli synnytti makkabilaisten kapinan vuonna 167 eKr.

Neron 250 vuoden ajanjakso päättyy Konstantinus SUUREN historiaan, ja ne 250 vuotta, jotka päättyvät näiden kahden taistelun välillä, ovat Antiokhos SUUREN historiaa. Raphian taistelussa Ptolemaios IV voitti Antiokhos Suuren, ja Ptolemaios hallitsi seitsemätoista vuotta. Kumpikin 250 vuoden ajanjakso sisältää erillisen seitsemätoista vuoden jakson. Kumpikin päättyy sellaisen hallitsijan historiaan, joka tunnetaan nimellä SUURI. Kumpikin 250 vuoden ajanjakso alkaa vakiintuneesta profeetallisesta tienviitasta, ja kumpikin päättyy vakiintuneeseen profeetalliseen tienviittaun.

Yhdysvallat sai alkunsa 4. heinäkuuta 1776, ja 250 vuotta myöhemmin tullaan päivään 4. heinäkuuta 2026, jolloin Donald Trump, joka tunnetaan siitä, että hän pyrkii tekemään Amerikasta ”suuren”, tulee juhlistamaan noita 250 vuotta. Vuosi 2026, samoin kuin 250 vuotta vuodesta 457 eKr., päättyy keskellä modernien Rafian ja Paniumin taistelujen historiaa, jotka tunnetaan Ukrainan sotana ja kolmantena maailmansotana. Eteläisen kuninkaan hallituskausi, ensimmäisen sunnuntailain ajanjakso sekä Rafian taistelusta Paniumiin ulottuva ajanjakso muodostavat kolme seitsemätoista vuoden pituista jaksoa, jotka kaikki liittyvät samaan profeetalliseen historiaan. Kolme 250 vuoden ajanjaksoa saapuvat kaikki yhdessä samoihin profeetallisiin historioihin. Nämä kolme 250 vuoden ajanjaksoa vahvistavat kolme profeetallisen totuuden linjaa, joiden historia liittyy Donald Trumpiin, jota kuvataan joko Konstantinus Suurena tai Antiokhos Suurena.

Kolme 250 vuoden pituista linjaa tarjoavat kolme erilaista mutta toisiaan täydentävää kuvausta viimeisistä päivistä. Neron linja osoittaa seitsemätoista vuoden pituisen luopumuksen historian, joka täydellisesti ilmaisee pedon kuvan muodostumisen profeetalliset tuntomerkit.

Herra on osoittanut minulle selvästi, että pedon kuva muodostetaan ennen kuin armonaika päättyy; sillä siitä on tuleva Jumalan kansalle suuri koetus, jonka perusteella heidän iankaikkinen kohtalonsa ratkaistaan. Teidän kantanne on sellainen epäjohtonmukaisuuksien sekamelska, että vain harvat tulevat petetyiksi.

Ilmestyskirjan 13. luvussa tämä aihe esitetään selvästi; [Ilmestyskirja 13:11–17, lainattu].

”Tämä on se koetus, joka Jumalan kansalla täytyy olla ennen kuin heidät sinetöidään. Kaikki, jotka osoittivat uskollisuutensa Jumalalle noudattamalla Hänen lakiaan ja kieltäytymällä hyväksymästä väärää sapattia, asettuvat Herran Jumalan Jehovan lipun alle ja saavat elävän Jumalan sinetin. Ne, jotka luopuvat taivaallista alkuperää olevasta totuudesta ja hyväksyvät sunnuntaisapatin, saavat pedon merkin.” Manuscript Releases, osa 15, 15.

Pedon kuva on kirkon ja valtion yhdistelmä, jossa kirkko hallitsee tätä suhdetta. Konstantinuksen myönnytysyritys, jossa hän pyrki yhdistämään pakanuuden kristinuskoon, on klassinen esimerkki viimeisten päivien luopumuksesta.

”Niissä liikkeissä, jotka nyt ovat käynnissä Yhdysvalloissa hankkiakseen kirkon laitoksille ja tavoille valtion tuen, protestantit seuraavat paavilaisten jalanjalkia. Vielä enemmänkin: he avaavat paavinvallalle oven saada takaisin protestanttisessa Amerikassa sen ylivallan, jonka se on menettänyt Vanhassa maailmassa. Ja se, mikä antaa tälle liikkeelle vielä suuremman merkityksen, on se tosiasia, että sen pääasiallisena tavoitteena on sunnuntain vieton pakottaminen—tavan, joka sai alkunsa Roomasta ja jonka se vaatii omaksi valtansa merkiksi. Protestanttisia kirkkoja läpäisee paavinvallan henki—maailmallisiin tapoihin mukautumisen henki, ihmisperinnäissääntöjen kunnioittaminen yli Jumalan käskyjen—ja se johtaa niitä tekemään saman sunnuntain korottamisen työn, jonka paavivalta on tehnyt ennen niitä.

Jos lukija tahtoo ymmärtää ne välikappaleet, joita käytetään pian puhkeavassa taistelussa, hänen tarvitsee vain seurata sitä kertomusta niistä keinoista, joita Rooma käytti saman päämäärän saavuttamiseksi menneinä aikakausina. Jos hän tahtoo tietää, kuinka paavilaiset ja protestantit yhdistyneinä kohtelevat niitä, jotka hylkäävät heidän oppinsa, katsokoon hän sitä henkeä, jota Rooma osoitti sapattia ja sen puolustajia kohtaan.

”Kuninkaalliset säädökset, yleiset kirkolliskokoukset ja maallisen vallan tukemat kirkolliset määräykset olivat ne askeleet, joiden kautta pakanallinen juhlapäivä saavutti kunniasijansa kristillisessä maailmassa. Ensimmäinen julkinen toimenpide, jolla sunnuntain viettämistä pakotettiin noudattamaan, oli Konstantinuksen säätämä laki. (jKr. 321) Tämä edikti vaati kaupunkilaisia lepäämään ’auringon kunnioitettavana päivänä’, mutta salli maaseudun asukkaiden jatkaa maataloustöitään. Vaikka se tosiasiallisesti oli pakanallinen säädös, keisari pani sen täytäntöön nimellisen kristinuskoon kääntymisensä jälkeen.” Suuri taistelu, 574.

Kompromissin eteneminen, joka johti sunnuntailakiin ja joka tulee jälleen johtamaan siihen, esitetään seitsemäntoista vuoden ajanjaksolla vuosien 313 ja 330 välillä, jolloin vuoden 321 ensimmäinen sunnuntailaki on tämän historian keskikohta. Alussa oli idän ja lännen avioliitto, ja lopussa oli idän ja lännen avioero. Ensimmäinen sunnuntailaki on keskimäinen tienviitta, joka edustaa kapinaa, aivan kuten heprealaisen aakkoston kolmastoista kirjain, kun sitä edeltää ensimmäinen kirjain ja sitä seuraa aakkoston kahdeskymmenestoinen ja viimeinen kirjain, muodostaa heprealaisen sanan totuus. Avioliitto alussa ja avioero lopussa osoittaa alfakirjaimen olevan sopusoinnussa omegakirjaimen kanssa. Neron myötä alkanut 250 vuoden ajanjakso kantaa Kristuksen tunnusmerkkiä, ja se puhuu lopun aikojen nykyiselle totuudelle kuuluvasta aiheesta.

Vuonna 457 eKr. alkava 250 vuoden ajanjakso korostaa sitä valtiollista toimintaa, jota Antiokhos Suuri edustaa seisossaan siinä seitsemäntoista vuoden ajanjaksossa, joka ulottuu Rafiasta Paniumiin. Ymmärrämme sen valtiolliseksi toiminnaksi, sillä vuonna 457 eKr. alkoi myös 2 300 vuoden profetia. Nuo 2 300 vuotta ovat profetian sisäinen linja, joka puhuu Jumalan lunastustyöstä ja joka vastaa kirkollista toimintaa kuvaavaa symbolia. Toisin kuin Neron aikana alkanut 250 vuoden ajanjakso, vuonna 457 eKr. alkava ajanjakso käsittelee viimeisen amerikkalaisen presidentin poliittista roolia hänen pyrkimyksensä tekemään Amerikasta ja sitten maailmasta suuren

samalla, kun hän edistää virheellistä katolista käsitystä kultaisesta aikakaudesta, tuhatvuotisesta rauhan ajasta.

Yhdysvaltojen 250 vuotta, niiden, jotka ovat Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua koskevassa profetiassa maan peto, osoittavat Raamatun profetian kuudennen valtakunnan päätöksen, joka päättyy siellä, mistä se alkoi, sodan keskellä. Historian voittajat määrittelevät sen historian kertomuksen, joka säilytetään. Globalistisen, lohikäärmeen voiman varassa toimivat demokraatit pitävät nykyistä anarkiaa vallankumouksena, ja pelkkää puhetta ilman tekoja edustavat republikaanit pitävät tätä nykyistä historian vaihetta sisällissotana. Demokraatit ovat Raamatun profetian lohikäärmeen edustajia, ja republikaanit esitetään luopioina protestantteina, tai Johanneksen sanoin Ilmestyskirjan kuudennessatoista luvussa, he ovat väärä profeetta. Yhdysvallat alkoivat vallankumoussodassa, ja ne päättyivät vallankumoussotaan. Republikaaninen puolue alkoi sisällissodassa, ja se päättyi sisällissotaan. Republikaanit näkevät sisällissodan siinä, mitä demokraatit kutsuvat vallankumoukseksi.

Trumpilla viimeisenä republikaanisena presidenttinä on ensimmäisen republikaanisen presidentin profeetalliset ominaisuudet; tämän, joka tuli esiin sisällissodan ulkoisessa historiassa. Lincolnin ulkoinen sisällissota oli samalla myös Jesajan profetian seitsemännen luvun kahdeksannen jakeen sisäinen historia, joka päättyi vuonna 1863, juuri samana vuonna kuin vapautusjulistus annettiin. Näiden kahden puolueen välinen ero on ensisijainen ja perustavanlaatuinen profeetallinen periaate. Se alkoi Kainista ja Aabelista, joita Kristuksen aikana edustivat saddukeukset ja fariseukset, kaksi Kainin luokkaa, joiden oli määrä murhata yksi Aabel.

Fariseukset ja saddukeukset edustavat niitä, jotka suostuivat ristiinnaulitsemaan Messiaansa eri syistä, mutta suostumusta se oli silti. Fariseukset väittivät pitävänsä lain voimassa, mutta eivät pitäneet, kuten republikaanit. Fariseukset tunnustivat puolustavansa alkuperäistä jumalallista lakia, mutta tulkitsivat lakia oman ennakkoluuloisen logiikkansa kautta. Se, mitä alkuperäinen Laki oli fariseuksille, on perustuslaki republikaanien kohdalla, juuri se perustuslaki, jota he väittävät kannattavansa, mutta eivät kannata. Saddukeukset hylkäsivät Jumalan voiman, ja vaikka he olivat fariseuksia pienempi lahko, saddukeukset hallitsivat Juudean uskonnollista ja poliittista kenttää Kristuksen aikana. Demokraatit ovat republikaanien rinnalla pienempi lahko, niin pieni, että heidän on vilpillä pysyttävä vallassa, mutta vallassa he pysyvätkin, sillä heidän vastustajansa, jotka tunnustavat puolustavansa yhtäläistä oikeutta kaikille, eivät tee mitään pannakseen täytäntöön niiden lain periaatteita, joita he väittävät puolustavansa.

Auringon alla ei ole mitään uutta, ja Yhdysvaltain kaksi poliittista puoluetta ovat yhtä lailla osa profeetallista maisemaa kuin fariseukset ja saddukeukset. Tällä profeetallisella linjalla on tietenkin monia muitakin rinnastuksia, mutta vasta silloin, kun näet näiden kahden epäpyhän vallan profeetallisen suhteen—jotka, vaikka ovat toistensa vastustajia, yhdistyvät pyhyyttä vastaan—näet Ptolemaioksen ja Ussian oikeassa valossa. Molemmat etelän kuninkaat yrittivät uhrata samassa temppelissä, mutta Egyptistä oleva Ptolemaios edustaa lohikäärmevaltaa—demokraatteja. Ussia taas Juudan kuninkaana on ihanan maan johtaja, joka on luopioprotestanttisuus eli väärä profeetta—republikaanit.

Lohikäärmeen ja väärän profeetan välinen suhde esitetään klassisella tavalla Karmelinvuorella. Vuorella Ahab edusti lohikäärmettä, ja Iisebelin Baalin ja Astarten profeetat edustivat niitä väriä profeettoja, jotka asettuivat Eliaa vastaan. Peto, joka on Iisebel, oli yhä kulissien takana Samariassa. Lohikäärmeen yhdistyminen väärään profeettaan tuli myös kuvatuksi pakanallisen Rooman ja juutalaisten yhdistymisessä ristillä, samoin kuin demokraattien ja republikaanien yhdistyminen sunnuntailaissa. Yhdistyneen vallan osatekijät esitetään demokraateissa ja republikaaneissa maan pedon republikaanisen sarven sisällä. Näitä kahta epäpuhdasta poliittista valtaa edustaa Kain, ja myös Abelin linjalla on kaksijakoinen jako.

Abelin linja, joka suhteessa Kainin ulkonaiseen linjaan on sisäinen linja ja jota edustavat kaksi neitsyiden luokkaa. Yhdysvallat, joka on maapetoon kuuluva protestanttinen sarvi, esitetään etenevän uskonnollisten puhdistusten sarjana, joka alkaa Sardeksen seurakunnasta vuonna 1798, jolloin Yhdysvalloista tuli raamatullisen profetian kuudes valtakunta. Sardes oli seurakunta, jolla oli nimi, että se eli, mutta se oli kuollut. Vuoteen 1798 mennessä ne protestanttiset lahkot, jotka olivat irtautuneet paavillisesta kirkosta, olivat jo palaamassa Roomaan. Kristittyjä kutsuttiin ensimmäisen kerran kristityiksi Antiokiassa.

Antiokiassa opetuslapsia nimitettiin ensimmäisen kerran kristityiksi. Nimi annettiin heille, koska Kristus oli heidän saarnansa, opetuksensa ja keskustelunsa pääaihe. Alituisesti he kertoivat uudelleen tapahtumia, jotka olivat sattuneet Hänen maallisen palvelutyönsä päivinä, jolloin Hänen opetuslapsensa olivat saaneet osakseen Hänen henkilökohtaisen läsnäolonsa siunauksen. Väsymättä he viipyivät Hänen opetustensa ja Hänen parantamishmeidensä äärellä. Värisevin huulin ja kyynelsilmin he puhuivat Hänen tuskastaan puutarhassa, Hänen kavaltamisestaan, oikeudenkäynnistään ja teloituksestaan, siitä kärsivällisyydestä ja nöyryydestä, joilla Hän oli kestänyt vihollistensa Hänelle aiheuttaman pilkan ja kidutuksen, sekä siitä jumalallisesta säälistä, jolla Hän oli rukoillut niiden puolesta, jotka Häntä vainosivat. Hänen ylösnousemuksensa ja taivaaseenastumisensa sekä Hänen työnsä taivaassa langenneen ihmisen Välimiehenä olivat aiheita, joiden äärellä he iloiten viipyivät. Syystä pakanat saattoivat kutsua heitä kristityiksi, sillä he saarnasivat Kristusta ja osoittivat rukouksensa Jumalalle Hänen kautta.

Jumala antoi heille nimen kristitty. Tämä on kuninkaallinen nimi, annettu kaikille, jotka liittyvät Kristukseen. Tästä nimestä Jaakob kirjoitti myöhemmin: ”Eivätkö rikkaat teitä sorra, ja vedä teitä oikeuksien eteen? Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, jolla teitä kutsutaan?” Jaak. 2:6, 7. Ja Pietari julisti: ”Jos joku kärsii kristittynä, älköön hän sitä hävetkö, vaan kirkastakoon sen nimensä tähden Jumalaa.” ”Jos teitä solvataan Kristuksen nimen tähden, autuaita olette te; sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää teidän päällänne.” 1 Piet. 4:16, 14.” Apostolien teot, 157.

Efeson seurakunnalle annettiin kristityn nimi, mikä johti vainottuun Smyrnan seurakuntaan; sitä seurasi Pergamon historian sovittelun seurakunta. Kun paavius otti valtaistuimen, erottaminen yksilöi Jumalan todellisen seurakunnan erämaassa olevaksi seurakunnaksi. Rooman kirkko oli Tyatira. Tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden erämaavaiheen päättyessä protestantismin seurakunta nousi esiin, ja siitä kohdasta eteenpäin protestanttista sarvea kuvataan jumalallisella koetusten ja puhdistusten sarjalla.

Protestantismi alkoi, kun Martti Luther vuonna 1517 naulasi 95 teesiään oveen, ja ”23” vuotta myöhemmin, vuonna 1540, jesuiittajärjestö sai alkunsa. Vuonna 2013 Habakukin taulujen 95. ja viimeinen esitys naulattiin oveen, ja 13. maaliskuuta 2013 ensimmäinen jesuiittapaavi asetettiin virkaansa. Martti Luther erotettiin kirkosta juuri tässä historiassa paavi Leon toimesta. Siitä voi päätellä...

Vuonna 1798 Sardeksen seurakunta väitti pitävänsä kiinni nimestä ”protestanttinen”, mutta palatessaan Roomaan he jo laiminlöivät nimensä ylläpitämisen. Kun milleriläinen adventismi otti protestantismin soihdun vuonna 1844, se edusti nuhdetta Jerobeamia, Israelin ensimmäistä kuningasta, vastaan — kansakuntaa vastaan, jonka jäsenet olivat verisukulaisia Juudan heimolle, johon Jumala oli asettanut temppelin. Jerobeam pystytti väärennöksen sen uskonnon pohjalta, joka edusti hänen kansansa entistä orjuutta. Hän toisti Aaronin perustavan kapinan pystyttämällä pedon kuvan, johon liittyi koko kertomukseen kuuluva profeetallinen merkitys. Mutta vihkimisjuhlallisuuudessaan milleriläinen adventismi nuhteli hänen haluttomuuttaan jatkaa tosi palvonnan suuntaamista siihen pyhäkköön, jossa Jumala asuu. Jerobeam tahtoi, että palvonnan painopiste olisi Beetelissä ja Danissa, mikä edusti niitä, jotka Sardeksesta vuonna 1844 kieltäytyivät seuraamasta Kristusta kaikkeinpyhimpään.

Milleriläinen adventismi päätti palata Rooman uskontoon ja omaksui aivan ne opilliset perustelut niiltä, jotka oli juuri paljastettu vääriksi profetoiksi heidän hylätessään Millerin sanoman; teologisiksi mestareikseen oikeuttaakseen seitsemän ajan profeetallisen sanoman hylkäämisensä. Milleriläinen adventismi valitsi, kuten tottelematon profeetta, oman tiensä sen sijaan, että olisi seurannut Jumalan johdatusta. Tie, jonka tyhmit valitsevat kaikissa viisaiden ja tyhmien neitsyiden koetuksissa ja puhdistuksissa protestanttisesta uskonpuhdistuksesta eteenpäin profeetallisessa historiassa, on tie, joka palaa sen maan palvontaan, josta sinut pelastettiin, ja kuten sanotaan: ”kaikki tiet vievät Roomaan.” Kaikki tiet paitsi Jeremian muinaiset polut.

Protestanttista uskonpuhdistusta oli esikuvallisesti kuvattu Mooseksen paluulla Egyptiin johdattaakseen Jumalan kansan luvattuun maahan. Päästyään pois orjuuden maasta Jumala aikoi antaa valitulle kansalleen lakinsa. Mooseksen ja protestanttisen uskonpuhdistuksen linjassa kapina ilmeni välittömästi vapautuksen jälkeen. Jumala koetteli Sardesta, kansaa, joka väitti sillä olevan elävä nimi, mutta joka oli kuollut William Millerin sanoman aikaan mennessä. Vuonna 1844 tapahtui kaksi puhdistusta: ensimmäinen oli Sardeksen seurakunnan puhdistus, niiden, jotka olivat väittäneet olevansa protestantteja, mutta joiden osoitettiin olevan kuolleita; ja sitten milleriläiset puhdistettiin samana vuonna kymmenen neitsyen vertauksen täyttymyksenä.

Demokraatit ja republikaanit edustavat kahta poliittista luokkaa, jotka yhdessä muodostavat Ilmestyskirjan kolmattatoista luvun maapetoon kuuluvan republikaanisen sarven. Viisaat ja tyhmit neitsyet ovat kaksi uskonnollista luokkaa, jotka yhdessä muodostavat maapetoon kuuluvan protestanttisen sarven. Viisailla neitsyillä on ensimmäinen Antiokiassa annettu nimi. Viisaat neitsyet ovat kristittyjä, mutta he ovat myös filadelfialaisia, joilla on lupaus nimen saamisesta.

Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän enää koskaan lähde sieltä ulos; ja minä kirjoitan hänen päälleen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden

Jerusalem, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani luota; ja minä kirjoitan hänen päälleen uuden nimeni. Ilmestys 3:12.

Ensimmäisen kerran, kun Jumala antoi kansalleen nimen kristitty, tapahtui Antiokiassa, ja se historia, jossa sadan neljäkymmenen neljän tuhannen laodikealainen liike muuttuu sadan neljäkymmenen neljän tuhannen filadelfialaiseksi liikkeeksi, on myös Antiokhos Suuren historiaa, jonka mukaan Antiokian kaupunki on saanut nimensä ja jota edustetaan 250 vuoden ajanjakson lopussa Raphian ja Paniumin taistelujen välillä.

Jatkamme näiden asioiden käsittelyä seuraavassa artikkelissa.